

از حسین تا مهدی

رضا فوادیان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشگفتار

پیروان راستین ولایت، همواره به افقی دوردست چشم دوخته اند تا از میدان تاریک و روشن زندگی رهبری با کسوت پیامبری ظهور کنند و فضای حقیقی زنده بودن را در کنارش تجربه کنند. او پیدای پنهانی است که آرزوی هر انسانی است تا دمی از زلال روحش بهره برد.

امروز انتظار ظهور از هر زمان دیگری شیرین تر است زیرا منتظران همواره در صحنه های مختلف زندگی با پویایی و تلاش در صدد رفع ظلم و جور، برپایی حق و عدالت و شکوفایی استعدادهایند.

آنان نیک می دانند انتظار به معنی سکوت، غفلت، و عزلت گزینی و فرار از واقعیت ها نیست.

سازمان نهضت سوادآموزی با همکاری بنیاد فرهنگی حضرت مهدی (عج) به منظور افزایش آگاهی و شناخت بیشتر نسبت به ساحت مقدس حضرت بقیه الله الاعظم و گسترش فرهنگ مهدویت کتاب ((از حسین (ع) تا مهدی (عج))

جهت خودخوانی و انجام مسابقه پیش بینی شده در اختیار کلیه کارکنان، راهنمایان تعلیماتی، آموزشیاران قراردادده است.

امید است خداوند غم و اندوه دوری آن حضرت را به ظهورش از قلوب امت برطرف نمائید. انشاءالله

((سازمان نهضت سوادآموزی))

((شهریورماه ۱۳۸۲))

از حسین علیہ السلام

تا

مهدی علیہ السلام

گردآوری و تنظیم:

فوائدیان

فؤادیان، محمدرضا، ۱۳۵۱ -

از حسین علیه السلام تا مهدی علیه السلام / گردآوری و تنظیم محمدرضا فؤادیان.

تهران: انتشارات بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (ع) ۱۳۸۱.

۵۲ ص. ۲۰۰۰ ریال ISBN 964-7428-16-2:

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

کتابنامه به صورت زیر نویس.

۱. حسین بن علی (ع)، امام سوم، ۴ - ۶۱ ق. -- نظریه درباره محمد بن

حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵ ق. - -- نظریه درباره حسین بن

علی (ع). ۳. دعاها. الف. عنوان.

۲۹۷/۹۵۳

۴ الف ۹ ف / ۷ / ۴۱ BP

۴۵۱۲۷-۸۱ م

کتابخانه ملی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

از حسین علیه السلام تا مهدی علیه السلام

محمدرضا فؤادیان

ناشر: انتشارات بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود علیه السلام

نوبت چاپ: دوم - تابستان ۸۲

تیراژ: ۳۰۰۰۰ نسخه

قیمت: ۲۰۰۰ ریال

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: مؤسسه چاپ الهادی قم

شابک ۹۶۴-۷۴۲۸-۱۶-۲

ISBN 964-7428-16-2

مرکز پخش: تهران - ۸۴۰۸۴۱۹

۷	مقدمه
۸	همراه با قرآن
۸	۱. امام حسین <small>علیه السلام</small> از نگاه امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۰	۲. امام مهدی <small>علیه السلام</small> ، از نگاه امام حسین <small>علیه السلام</small>
۱۱	۳. امام مهدی <small>علیه السلام</small> و امام حسین <small>علیه السلام</small>
۱۲	همراه با روایات
۱۲	۱. امام مهدی <small>علیه السلام</small> فرزند امام حسین <small>علیه السلام</small>
۱۴	۲. نسب حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> از زبان امام حسین <small>علیه السلام</small>
۱۴	۳. القاب امام مهدی (عج) از زبان امام حسین ۷
۱۶	۴. توصیف امام حسین <small>علیه السلام</small> از زبان امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۸	۵. قائم و عاشورا
۱۹	۶. غیبت حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> ، از نگاه امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۰	۷. بشارت ظهور از زبان امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۱	۸. علایم ظهور از زبان امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۲	۹. دلدادگی حضرت مهدی (عج) به امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۳	۱۰. عاشورا روز ظهور
۲۵	۱۱. یاد امام حسین <small>علیه السلام</small> نخستین کلام حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۲۶	۱۲. حضرت مهدی (عج) تکمیل کننده سفر امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۷	۱۳. خون خواهی حضرت مهدی (عج) از قاتلان امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۸	۱۴. یاری امام حسین <small>علیه السلام</small> ، یاری امام مهدی (عج)
۲۹	۱۵. فرشتگان یاور امام حسین <small>علیه السلام</small> ، یاوران مهدی (عج)

۱۶. حضرت مهدی (عج) ویرانگر مساجد چهار گانه ۳۰
- همراه ادعیه و زیارات ۳۱
۱. یاد حضرت مهدی (عج)، در میلاد امام حسین علیه السلام ۳۱
۲. یاد حسین علیه السلام، در میلاد امام زمان (عج) ۳۳
۳. شب قدر و یاد امام حسین علیه السلام ۳۴
۴. دعای ندبه و یاد امام حسین علیه السلام ۳۵
۵. زیارت عاشورا و یاد مهدی (عج) ۳۶
۶. روز عاشورا و یاد حضرت مهدی (عج) ۳۷
۷. شعار سپاه حضرت مهدی (عج) ۳۹
- چهار: همراه با تشرفات ۴۰
۱. حضرت مهدی (عج) و گریه بر امام حسین علیه السلام ۴۰
۲. حضرت مهدی (عج) و عزاداری امام حسین علیه السلام ۴۲
۳. حضرت مهدی (عج) و زیارت امام حسین علیه السلام ۴۴
۴. حضرت مهدی (عج)، در سوگ امام حسین علیه السلام ۴۵
۵. عنایت حضرت مهدی (عج) به مجالس ذکر امام حسین علیه السلام ۴۶
۶. سفارش حضرت مهدی (عج) به زیارت عاشورا ۴۷
- دولت حضرت مهدی (عج) و رجعت امام حسین علیه السلام ۴۸
۱. رجعت امام حسین علیه السلام ۴۸
۲. امام حسین علیه السلام در سوگ حضرت مهدی (عج) ۵۰

از حسین علیه السلام تا مهدی علیه السلام

● محمدرضا فوادیان

مقدمه

از نوای غریبانه استغاثه امام حسین علیه السلام، سال‌ها و قرن‌ها می‌گذرد، اما انعکاس آن را می‌توان در لحظه لحظه تاریخ به گوش جان شنید، این فریاد نه تنها رو به خاموشی و افول نگذاشته، بلکه هر روز رساتر و پرصلابت‌تر، خروش و جوشش آزادگان عالم را افزوده است.

گویا امام حسین علیه السلام سال‌ها و قرن‌ها چشم به راه دوخته و به انتظار نشسته است؛ تا امام عصر (عج)، ندایش را پاسخ گوید؛ پرچم بر زمین مانده‌اش را به دوش گیرد؛ داغ‌های کهنه‌اش را التیام بخشد و آرمان‌های بلندش را لباس تحقق بپوشاند. روز ظهور، هنگام پاسخ به استغاثه مظلومانه امام حسین علیه السلام است و حضرت مهدی علیه السلام پاسخ دهنده آن. در این گستره بی‌انتهای افق‌های دور آن، کسی به خروش و التهاب فرزندش که برای رسیدن آن روز، گذر آرام آرام و جانکاه لحظه‌ها را به تماشا می‌نشیند و روزها و سال‌ها را با چشمان منتظرش بدرقه می‌کند وجود ندارد.

به راستی چه رمزی مهر سکوت بر لبان بسته و چه سرّی در این میان رخ پنهان کرده است؟ چرا یاد امام حسین علیه السلام همیشه و همه جا، همراه و هم پای یاد حضرت مهدی علیه السلام است؟ چرا هر جا سخن از حسین علیه السلام است، نام حضرت مهدی علیه السلام نیز رخ می‌گشاید؟ چرا عاشورا روز «ظهور» است و یاد حسین علیه السلام آغازین کلام مهدی علیه السلام...؟

این گفتار می‌کوشد گوشه‌هایی از این ارتباط و پیوست را، از منظرهای مختلف و در ابعاد گوناگون بررسی کند و فهرست وار آنها را در چهار بخش (همراه با قرآن، همراه با روایات، ادعیه و زیارات، تشرفات) و یک خاتمه برشمارد تا به عنوان دستمایه برخی از محققان و مبلغان و نیز ابزاری برای تحقیق و پژوهش بیشتر و مقدمه‌ای برای کشف زوایایی دیگر از حقایق نورانی حیات این دو امام همام علیهم السلام باشد. گرچه بررسی و تحلیل این پیوستگی‌ها و نیز نتایج و آثار آن، مجال دیگری و فرصتی فراخ‌تر می‌طلبد و گشودن گره اسرار این پیوستگی‌ها، دل‌هایی راز دان و جان‌هایی آگاه از آن اسرار را می‌طلبد.

همراه با قرآن

۱. امام حسین علیه السلام از نگاه امام مهدی (عج)

سعد بن عبدالله قمی گوید: به امام عصر - ارواحنا له الفداه - عرض کردم: «ای فرزند رسول خدا! تاویل آیه «کهیصص» چیست؟ فرمود: «هذه الحروف من انباء الغیب، اطلع الله علیها عبده زکریا، ثم قصّها علی محمد صلی الله علیه و آله و

ذلک ان زکریا سأل ربه ان یعلمه اسماء الخمسة فاهبط علیه جبرئیل فعلمه اياها...^۱ این حروف از اخبار غیبی است که خداوند زکریا را از آن مطلع کرده و بعد از آن داستان آن را به حضرت محمد ﷺ باز گفته است...».

داستان از این قرار است که: زکریا از پروردگارش درخواست کرد که «اسماء خمسة طيبة» را به وی بیاموزد. خداوند، جبرئیل را بر او فرو فرستاد و آن اسما را به او تعلیم داد.

زکریا چون نام‌های محمد، علی، فاطمه، و حسن (علیهم السلام) را یاد می‌کرد، اندوهش بر طرف می‌شد و گرفتاریش از بین می‌رفت. و چون حسین علیه السلام را یاد می‌کرد، بغض و غصه، گلویش را می‌گرفت و می‌گریست و مبهوت می‌شد.

روزی گفت: بارالها! چرا وقتی آن چهار نفر را یاد می‌کنم، آرامش می‌یابم و اندوهم بر طرف می‌شود؛ اما وقتی حسین را یاد می‌کنم، اشکم جاری می‌شود و ناله‌ام بلند می‌شود؟

خدای تعالی او را از این داستان آگاه کرد و فرمود: «کهیصص!» «کاف» اسم کربلا و «هاء» رمز هلاک عترت طاهره است، و «یاء» نام یزید ظالم بر حسین علیه السلام و «عین» اشاره به عطش و «صاد» نشان صبر او است.

زکریا چون این مطلب را شنید، نالان و غمین شد و تا سه روز از عبادتگاهش بیرون نیامد، و به کسی اجازه نداد که نزد او بیاید. و گریه و

ناله سر داد و چنین نوحه گفت:

بارالها! از مصیبتی که برای فرزند بهترین خلایق خود، تقدیر کرده‌ای دردمندم.

خدایا! آیا این مصیبت را بر آستانه او نازل می‌کنی؟ آیا جامه این مصیبت را بر تن علی و فاطمه می‌پوشانی؟! آیا این فاجعه را بر ساحت آنان فرود می‌آوری؟

بعد از آن گفت: بارالها! فرزندی به من عطا کن تا در پیری چشمم به او روشن شود و او را وارث و وصی من قرار ده؛ آنگاه مرا دردمند او گردان؛ همچنان که حبیب محمد را دردمند فرزندش گرداندی.

خداوند، یحیی را به او بخشید و او را دردمند وی ساخت. و دوره حمل یحیی شش ماه بود و مدت حمل امام حسین علیه السلام نیز شش ماه بود و برای آن نیز قضیه‌ای طولانی است.

۲. امام مهدی (عج)، از نگاه امام حسین علیه السلام

امام باقر علیه السلام می‌فرماید: حارث اعور به امام حسین علیه السلام عرض کرد: «یا بن رسول الله! جعلت فداک: اخبرنی عن قول الله فی کتابه «والشمس وضحیها» قال: و یحک یا حارث، ذلک محمد رسول الله صلی الله علیه و آله، قلت: جعلت فداک: قوله: «والقمر اذا تلیها»، قال: ذلک امیر المؤمنین علی بن ابی طالب یتلو محمداً، قال: قلت: «و النهار اذا جلیها»، قال: ذلک القائم من آل محمد، یملأ الارض

قسطا و عدلا؛ ای زاده رسول خدا! فدایت شوم. مرا از معنای آیه شریفه
والشمس و ضحیها اسوگند به خورشید و گسترش نور آن! مطلع ساز.
حضرت فرمود: مراد از خورشید، رسول الله ﷺ می باشد.

پرسید: فدایت شوم! منظور از آیه شریفه «والقمر اذا تلیها» اسوگند به ماه
چون پس از آن آید. چیست؟

فرمود: منظور از ماه، امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام است که بعد
از پیامبر صلی الله علیه و آله می باشد.

گفت: مقصود از آیه شریفه «والنهار اذا جلیها» او سوگند به روز و چون
آن را روشن سازد چیست؟

فرمود: مقصود از روز، قائم آل محمد (عج) است که زمین را پر از قسط
و عدل کند.

۳. امام مهدی (عج) و امام حسین علیه السلام

خداوند متعال می فرماید: «و لا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق و من
قتل مظلوما فقد جعلنا لولیه سلطانا، فلا یسرف فی القتل انه کان منصوراً»^۱؛
کسی را که خداوند خورش را حرام شمرده، به قتل نرسانید، مگر به حق و
آن کسی که مظلوم کشته شده، برای ولیش سلطه (حق قصاص) قرار دادیم؛
اما در قتل اسراف نکند، چرا که او مورد حمایت است.

سلام بن مستنیر می گوید: امام محمد باقر علیه السلام درباره آیه «و من قتل

۲. سوره اسراء، آیه ۳۳.

۱. تفسیر فرات کوفی، ص ۲۱۲.

مظلوما» فرمود: «او حسین بن علی علیه السلام است که مظلوم کشته شد و ما اولیای او هستیم. و قائم ما چون قیام کند، در طلب انتقام خون امام حسین علیه السلام بر آید؛ پس می کشد تا جایی که گفته می شود اسراف در قتل کرده است. مقتول، حسین علیه السلام و ولی او قائم (عج) است. و اسراف در قتل این است که غیر قاتل او کشته شود. او منصور است؛ زیرا از دنیا نمی گذرد تا این که یاری شود به مردی از خاندان پیامبر خدا که زمین را پر از قسط و عدل کند، همچنان که پس از جور و ظلم شده باشد»^۱.

قندوزی حنفی نیز می گوید: «از امام علی الرضا فرزند موسی الکاظم (رضی الله عنهما) رسیده که آن حضرت فرمود: آیه «و من قتل مظلوما»^۲ درباره حسین و مهدی علیه السلام نازل شده است».

همراه با روایات

۱. امام مهدی علیه السلام فرزند امام حسین علیه السلام

در ۳۰۸ روایت، وارد شده که امام مهدی (عج) نهمین فرزند امام حسین علیه السلام است و در بیشتر احادیثی که از وجود مقدس رسول اکرم صلی الله علیه و آله

۱. تفسیر عیاشی ج ۲، ص ۲۹۰: «عن سلام بن المستنیر عن ابی جعفر علیه السلام فی قوله: «و من قتل مظلوما فقد جعلنا لولیه سلطانا فلا یسرف فی القتل انه کان منصورا» قال: هو الحسین بن علی علیه السلام قتل مظلوما و نحن اولیاءه، و القائم منّا اذا قام طلب بئار الحسین، فیقتل حتی یقال قد اسرف فی القتل، و قال: المقتول الحسین علیه السلام و ولیه القائم، و الاسراف فی القتل ان یقتل غیر قاتله انه کان منصورا، فانه لا یدهب من الدنیا حتی ینتصر برجل من آل رسول الله صلی الله علیه و آله یملاً الارض قسطا و عدلا كما ملئت جورا و ظلما». (البرهان، ج ۲، ص ۴۱۹؛ البحار، ج ۱۰، ص ۱۵۰؛ اثبات الهداة، ج ۷، ص ۱۰۲) ۲. ینابیع المودة، ص ۵۹۰.

درباره حضرت ولی عصر (عج) آمده، به آن حضرت به عناوینی چون: «از تبار پسر حسین» و «از نسل این پسر»، «نهمین فرزند پسر حسین» معرفی شده است.^۱ که مجموع روایات پیامبر ﷺ در این زمینه ۱۸۵ حدیث می باشد.^۲

در این جا چند روایت از قول امام حسین ﷺ نقل می شود:

۱. مردی از طایفه همدان می گوید: «سمعت الحسین بن علی بن ابی طالب علیهما السلام يقول: قائم هذه الامة هو التاسع من ولدی و هو صاحب الغيبة و هو الذی یقسم میراثه و هو حی؛^۳ از امام حسین بن علی ﷺ شنیدم که می فرمود: قائم این امت نهمین از فرزندان من است و او صاحب غیبت است، و او کسی است که میراثش را در حیاتش تقسیم می کنند».

۲. امام حسین ﷺ می فرماید: «كان رسول الله يقول في بشرى به، يا حسين! انت السيد ابن السيد، ابوالسادة تسعة من ولدك ائمة ابرار امناء معصومون و التاسع مهديهم قائمهم. انت الامام بن الامام، ابوالائمة تسعة من صلبك ائمة ابرار و التاسع مهديهم يملأ الدنيا قسطا و عدلا، يقوم في آخر الزمان كما قلت في اوله؛^۴ رسول خدا ﷺ در بشارتی به من فرمود: ای حسین! تو سید پسر و پدر ساداتی، و «نه» فرزند از تو، امامان ابرار و امین و

۱. یاد مهدی، محمد خادمی شیرازی، ص ۱۶ و ص ۱۳۲.

۲. منتخب الاثر، آیه الله صافی گلپایگانی، ص ۲۵۴.

۳. کمال الدین، ج ۱، ص ۳۱۷؛ اثبات الهداة، ج ۶، ص ۳۹۷؛ بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۳۴.

۴. کفایة الاثر، ص ۱۶۷.

معصوم اند، و نهمین آنان مهدی قائم (عج) است. تو امام پسر امام و پدرائمه هستی و نه فرزند از پشت تو ائمه ابرار اند و نهمین آنان، مهدی است که دنیا را در آخر الزمان، پر از عدل و قسط می کند...».

۲. نسب حضرت مهدی (عج) از زبان امام حسین علیه السلام

سالار شهیدان، فرزندش امام مهدی علیه السلام را فرزند حضرت فاطمه علیها السلام می خواند. آن حضرت فرمود:

از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدم که فرمودند: «المهدی من ولد فاطمة؛^۱ مهدی از فرزندان فاطمه است.».

در روایت دیگری امام حسین علیه السلام می فرماید: «پیامبر صلی الله علیه و آله به فاطمه زهرا علیها السلام فرمود: «بشری یا فاطمة! المهدی منك؛ ای فاطمه! بشارت بر تو باد، که مهدی (عج) از فرزندان توست.»^۲

۳. القاب امام مهدی (عج) از زبان امام حسین علیه السلام

امام زمان علیه السلام القاب مبارکی دارند که بعضی از آنها، مستقیماً با «عاشورا» در ارتباط است و بعضی از لقب های مقدس آن حضرت، بر زبان جد بزرگوارشان علیه السلام جاری شده است.

عیسی الخشاب می گوید: از محضر امام حسین علیه السلام سؤال کردند: آیا شما

۱. کنوز الحقائق، (چاپ شده در حاشیه جامع الصغیر) ج ۱، ص ۱۶۱. (به نقل از مهدی موعود). ج ۱، ص ۱۶۱.

۲. البرهان، ص ۹۴ (به نقل المهدی علی لسان الحسین، صابری همدانی، ص ۱۲، ح ۱۵).

صاحب این امر هستید؟

فرمود: «لا و لكن صاحب الامر الطريد الشريد الموتور بابيه، المكنى بعمه، يضع السيف على عاتقه ثمانية اشهر؛^۱ نه من نيستم، بلکه صاحب این امر کسی است که از میان مردم کناره گیری می کند و خون پدرش بر زمین می ماند و کنیه او کنیه عمویش خواهد بود. آنگاه شمشیر بر می دارد و هشت ماه تمام شمشیر بر زمین نمی گذارد».

«طريد» و «شريد» که هر دو به یک معنا است - از القاب حضرت ولی عصر (عج) به شمار می آید. این دو عبارت در زبان امامان معصوم علیهم السلام نیز به کار رفته، و معنای آن کنار زده و رانده شده است. حاجی نوری (ره) در معنای «شريد» می گوید: «رانده شده از مردمی که آن حضرت را شناختند و قدر وجود نعمت او را ندانستند و در مقام شکرگزاری و مقام حقش بر نیامدند؛ بلکه پس از این که از دست یافتن بر او ناامید شدند، به قتل و قمع ذریه طاهره ایشان پرداختند و به کمک زبان و قلم، سعی بر بیرون راندن نام و یاد او، از قلوب و اذهان مردم کردند».^۲

علامه مجلسی (ره) درباره این حدیث می فرماید: «الموتور بابيه»؛ یعنی، کسی که پدرش را کشته اند و طلب خونش را نکرده اند. مراد از «والد»، امام حسن عسگری علیه السلام، یا امام حسین علیه السلام و یا جنس والد است که شامل همه ائمه علیهم السلام می شود، و «مکنی بعمه» شاید کنیه برخی از عموهای حضرت.

۱. کمال الدین، ج ۱، ص ۳۱۸؛ اثبات الهداة، ج ۶، ص ۳۹۷؛ بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۳۳.

۲. النجم الثاقب، ص ۷۸.

ابوالقاسم باشد، یا این که امام زمان (عج) کنیه اش ابو جعفر، ابی الحسن و یا ابی محمد باشد. بعید نیست علت تصریح نکردن به اسم حضرت و آوردن کنیه، به جهت خوف از عموی حضرت باشد. و قول وسط، ظاهرتر است.^۱

۴. توصیف امام حسین علیه السلام از زبان امام مهدی علیه السلام

حضرت مهدی (عج)، امام حسین علیه السلام را این گونه توصیف فرموده است: «كنت للرسول ولداً و للقرآن سندا و للامة عضداً و في الطاعة مجتهدا حافظا للعهد و الميثاق ناكبا عن سبيل الفساق تتاوة تاوّه المجهود طويل الركوع و السجود زاهداً في الدنيا زهد الراحل عنها ناظراً بعين المستوحشين منها؛^۲ توای حسین: برای «رسول خدا» فرزند و برای «قرآن» سند و برای «امت»، بازویی بودی. در طاعت خدا تلاشگر و نسبت به عهد و پیمان، حافظ و مراقب بودی. از راه فاسقان سر بر می تافتی. آه می کشیدی؛ آه آدمی که به رنج و زحمت افتاده است. رکوع و سجود تو طولانی بود. زاهد و پارسای دنیا بودی؛ زهد و اعراض کسی که از دنیا رخت بر کشیده است و با دیده وحشت زده بدان نگاه می کردی».

در این عبارت، بسیار جالب و جامع. جد بزرگوار خود امام حسین علیه السلام را با ده عنوان وصف کرده است:

● امام حسین علیه السلام فرزند رسول خدا است؛

۱. بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۴۷. ۲. بحار الانوار، ج ۱۰۱، ص ۲۳۹، ح ۳۸.

- او سند و پشتوانه قرآن است؛ هر آنچه در قرآن، در قالب الفاظ است، در وجود مطهر امام حسین علیه السلام رؤیت و مشاهده می شود؛
- توان اسلام، امامت است و امام حسین علیه السلام بازوی پرتوان امت و دین اسلام در همه اعصار است؛
- در راه اطاعت پروردگار، سخت کوش و تلاشگر بود. عبادت آن حضرت (نماز و دعاء خصوصاً دعای عرفه) مایه اعجاب است.
- آن بزرگوار، نگه دار عهد و میثاق است و با خدا و خلق او در عهد و پیمان، استوار و ثابت و باوفا است؛
- آن حضرت از راه و روش فاسقان روی گردان بود و از راه مسامحه و مداهنه وارد نمی شد؛
- آه امام حسین علیه السلام دردمندانه بود؛ مانند کسی که بار سنگینی از غصه دردل دارد و درد سینه اش جراحی التیام ناپذیر است؛
- آن حضرت رکوع ها و سجده های طولانی داشت. که نمونه های آن در تاریخ ثبت و درج شده است؛
- سید الشهداء علیه السلام، نسبت به دنیا زاهد و بی علاقه بود. و زهد با عمل این خاندان معنا می گیرد؛
- نظر او به دنیا، نظر وحشت زدگان بود و آنجایی که نظر دیگران به دنیا نظر عاشقانه بود، نظر آن حضرت به دنیا، مانند انسان وحشت زده بود.^۱

۱. خلاصه قسمت دهم مقاله آیه الله کریمی جهرمی، در مجله جان جهان.

۵. قائم و عاشورا

«قائم» از القاب خاصه حضرت حجت (عج) است که در بیشتر روایات شیعه وارد شده و اطلاق آن بر هیچ یک از معصومین دیگر روا نیست.

ابو حمزه ثمالی می‌گوید: به امام محمد باقر علیه السلام عرض کردم: ای فرزند پیامبر! آیا شما همه قائم نیستید و حق را به پا نمی‌دارید؟ پس چرا تنها ولی عصر را قائم می‌خوانند؟ فرمود: «لَمَّا قَتَلَ جَدِّي الْحُسَيْنُ ضَجَّتِ الْمَلَائِكَةُ بِالْبُكَاءِ وَالنَّحِيبِ وَقَالُوا أَلْهِنَا أَتَصْفَحُ عَمَّنْ قَتَلَ صَفْوَتَكَ وَابْنَ صَفْوَتِكَ وَخَيْرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ؟... فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِمْ قَرُّوا مَلَائِكَتِي فَوْعَزَّتِي وَجَلَالِي لِأَنْتَقِمَنَّ مِنْهُمْ وَ لَوْ بَعْدَ حِينٍ... ثُمَّ كَشَفَ لَهُمْ عَنِ الْأُمَّةِ مَنْ وَلَدَ الْحُسَيْنِ فَسَرَّتِ الْمَلَائِكَةُ بِذَلِكَ وَرَأَوْا أَحَدَهُمْ قَائِمًا يُصَلِّي، فَقَالَ سُبْحَانَهُ: بِهَذَا الْقَائِمِ أَنْتَقِمُ مِنْهُمْ؛ چُونِ جَدِّمِ حُسَيْنِ علیه السلام کشته شد، فرشتگان صدا به گریه و ناله بلند نموده و عرض کردند: پروردگارا! آیا قاتلان بهترین بندگانت، و زاده اشرف برگزیدگانت را به حال خود وا می‌گذاری؟ خداوند به آنها وحی فرستاد: ای فرشتگان من! آرام گیرید. به عزت و جلالم سوگند، از آنان انتقام خواهم گرفت؛ هر چند بعد از گذشت زمان‌ها باشد. آن‌گاه پروردگار عالم پرده از جلو دیدگان آنان کنار زد و امامان از فرزندان امام حسین علیه السلام را یکی پس از دیگری به آنها نشان داد. فرشتگان از این منظره، مسرور و شادمان گردیدند و دیدند که یکی از آن بزرگواران، ایستاده مشغول نماز است. خداوند فرمود: با این قائم

(شخص ایستاده) از آنان (قاتلان حسین علیه السلام) انتقام خواهم گرفت.^۱
محمد بن حمران می گوید: امام صادق علیه السلام فرمود: چون جریان شهادت امام حسین علیه السلام واقع شد، فرشتگان به درگاه الهی نالیدند و خروش بر آورده، به خداوند عرض کردند: بار خدایا! آیا با حسین که انتخاب شده تو و فرزند پیامبر تو اینچنین رفتار شود؟ خداوند شبح و سایه قائم را در برابر آنان در حالت ایستاده مجسم کرد و فرمود: با این (قائم) از ستم کنندگان به حسین انتقام خواهم گرفت.^۲

۶ غیبت حضرت مهدی علیه السلام، از نگاه امام حسین علیه السلام

امام حسین علیه السلام درباره غیبت امام زمان علیه السلام می فرماید: «لصاحب هذا الامر غیبتان، احدهما تطول حتى يقول بعضهم: مات و بعضهم قتل و بعضهم ذهب و لا یطلع علی موضعه احد من ولی و لا غیره الا المولی الذی یلی امره»^۳
برای صاحب این امر دو غیبت است که یکی از آنها آنقدر به طول می انجامد که گروهی می گویند: [مهدی] مرده و برخی گویند: کشته شده و بعضی گویند: رفته است. احدی از دوستان و غیره، از اقامتگاه او آگاه نمی شود، جز خدمت گذاری که متصدی امور اوست.»

هم چنین می فرماید: «... له غیبة یرتد فیها اقوام و یثبت علی الدین فیها آخرون، فیؤذون و یقال لهم: متى هذا الوعدان کتم صادقین. اما ان الصابر فی

۱. دلائل الامامة، طبری، ص ۲۳۹. ۲. امالی شیخ طوسی، ج ۲، ص ۲۳۳.

۳. کمال الدین، ج ۱، ص ۳۱۷؛ اثبات الهداة، ج ۶، ص ۳۹۷؛ عقد الدرر، ص ۱۳۴.

غیبت‌ه علی الاذی و التکذیب بمنزلة المجاهد بالسيف بين يدى رسول الله ﷺ؛^۱ برای او غیبتی است که گروه‌هایی در آن از دین بر می‌گردند و گروه‌هایی دیگر بر آیین خود استوار می‌مانند و در این راه آزارها می‌بینند. به آنان گفته می‌شود: این وعده کی واقع خواهد شد اگر راستگو هستید؟ آنان که بر این آزارها و تکذیب‌ها صبر کنند، همانند کسی‌اند که شمشیر به دست گرفته و در پیشاپیش رسول اکرم ﷺ جهاد می‌کند.

۷. بشارت ظهور از زبان امام حسین علیه السلام

بشارت به ظهور امام عصر (عج) حقیقتی شغف‌انگیز است که از سوی امامان معصوم علیهم السلام نوید آن داده شده است. سالار شهیدان در این زمینه می‌فرماید: «منا اثني عشر مهدياً، اولهم امير المؤمنين علي بن ابي طالب و آخرهم التاسع من ولدي و هو الامام القائم بالحق يحيي الله به الارض بعد موتها و يظهر به دين الحق على الدين كله و لو كره المشركون...؛ دوازده مهدی از ما هست که نخستین آنان علی بن ابی طالب و آخرین آنان نهمین فرزند من است که او امام قائم به حق است، خداوند زمین مرده را به وسیله او زنده می‌کند و دین حق را بر تمام ادیان پیروز می‌گرداند...»^۲.

عبدالله بن عمر می‌گوید: «سمعت الحسين بن علي عليه السلام يقول: لو لم يبق من الدنيا الا يوم واحد لطوّل الله عزّوجلّ ذلك اليوم حتى يخرج رجل من ولدي

۱. کمال‌الدین، ج ۱، ص ۳۱۷؛ عیون‌الخبار، ج ۱، ص ۱۸؛ بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۱۳۳.

۲. کمال‌الدین، ج ۱، ص ۳۱۷؛ عیون‌الخبار، ج ۱، ص ۱۸؛ بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۱۳۳.

فیملاها عدلا و قسطا كما ملئت جورا و ظلما، كذلك سمعتُ رسول الله يقول؛^۱ از حسین بن علی علیه السلام شنیدم که می فرمود: اگر از عمر دنیا جز یک روز باقی نمانده باشد، خداوند آن روز را به قدری طولانی فرماید تا آنکه مردی از فرزندان من خروج نماید و زمین را پر از عدل و داد نماید، همچنانکه پر از ظلم و جور شده باشد، من از رسول خدا صلی الله علیه و آله این چنین شنیدم».

۸. علایم ظهور از زبان امام حسین علیه السلام

ریحانة رسول خدا، حسین بن علی علیه السلام درباره علایم ظهور فرزندش امام عصر (عج) می فرماید: «للمهدی خمس علامات: السفیانی، و الیمانی، و الصیحة من السماء، و الخسف بالیداء و قتل النفس الزکیة؛^۲ برای مهدی ما پنج علامت است: خروج سفیانی، خروج یمانی، بانگ آسمانی، خسف سرزمین بیداء (فرو رفتن لشکر سفیانی در سرزمین بیداء)، قتل نفس زکیه».^۳ در روایتی دیگر، خراب شدن دیوار مسجد کوفه از سمت خانه عبدالله بن مسعود^۴ و دیدن علامتی در آسمان (مانند آتش^۵) را از نشانه های ظهور، بیان فرموده است.

۱. کمال الدین، ج ۱، ص ۳۱۷. ۲. عقد الدرر، ص ۱۱۱؛ البرهان، ص ۱۱۳.

۳. برای توضیحات این علایم، رک: غیبت نعمانی، باب ۱۴، ص ۲۴۷ و ۲۵۷ و ۳۸۳؛ غیبت طوسی، ص ۲۶۵ و ۲۷۴ و ۲۸۰؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۸۱ و ۱۸۶ و ۲۳۷ و ۲۳۹ و ۲۷۸؛ اثبات الهداة، ج ۷، ص ۳۹۸ و ۴۲۴ و سیمای آفتاب ص ۲۷۶.

۴. البرهان، ص ۱۱۵ (اذا هدم حائط مسجد الکوفة ممایلی دار عبدالله بن مسعود...).

۵. البرهان، ص ۱۰۹ (اذا رایتم علامة من السماء ناراً عظیمة...؛ عقد الدرر، ص ۱۰۶).

۹. دلدادگی حضرت مهدی (عج) به امام حسین علیه السلام

خدمت در محضر امام حسین علیه السلام و توفیق یاری حضرت و شمشیر زدن در رکاب او، بزرگترین توفیقات الهی بود که نصیب عده‌ای از خواص عصر امام حسین علیه السلام شد. همچنان‌که فراهم نمودن شرایط و مقدمات ظهور حضرت ولی عصر (عج) و توفیق جنگیدن در رکاب آن بزرگوار، از دیگر موهبت‌های الهی است که نصیب عده‌ای از خواص می‌شود. در عظمت و شرافت خدمت‌گذاری، نصرت به آن آستان بلند، همین بس که امام زمان (عج) نیز عاشق جدّ بزرگوار خود و مشتاق خدمت به او است. آن حضرت در زیارت ناحیه مقدسه^۱ می‌فرماید: «و لئن اُخرتنی الدهور و عاقنی عن نصرک المقذور لأُندبَنَّک صباحاً و مساءً و لأُبکینَّ لک [علیک] بدل الدموع دماً؛ اگر روزگار مرا به تأخیر انداخت و مقدرات از یاری و نصرت تو در روز عاشورا باز داشت، هر آینه من صبح و شام بر تو ندبه می‌کنم و به جای قطرات اشک، بر تو خون می‌گیرم».

آری یاری امام مهدی (عج)، عبادتی بزرگ است، چرا که در حقیقت خدمت به تمام پیامبران و اوصیا و امامان معصوم علیهم السلام می‌باشد؛ زیرا او آخرین حجت الهی است و اراده خداوند بر آن تعلق یافته که زحمات طاقت فرسای همه پیامبران را، به دست با کفایت آخرین حجت خود به ثمر رساند. اگر نهضت جهانی آن ولی الله اعظم (عج)، از برنامه جهانی

۱. گفتنی است که این زیارت منتسب به امام عصر علیه السلام است؛ ولی در انتساب آن به حضرت - تردیدهای جدی وجود دارد. (ر.ک: بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۴۲۰).

خلقت حذف شود، برنامه همه پیامبران عقیم گشته و هدف نهایی فرستادن رسولان و تشریح ادیان ضایع و تباه می‌شود.^۱

خدمت به امام عصر علیه السلام، مطلوب امام صادق علیه السلام نیز بوده است. «خلاد ابن قصار می‌گوید: از امام صادق علیه السلام پرسیدند: آیا قائم متولد شده است؟ فرمود: «لا ولو ادرکته لخدمته ایام حیاتی؛ نه متولد نشده ولی اگر من او را درک می‌کردم، همه عمر را با خدمت‌گزاری او سپری می‌کردم».^۲ هنگامی که امام معصوم علیه السلام در حق حضرت بقیه الله (عج) چنین تعبیری به کار می‌برد؛ مقام رفیع یاران آن حضرت و ارزش خدمت به آیین «انتظار» روشن می‌شود.

۱۰. عاشورا روز ظهور

درباره روز قیام و ظهور حضرت، روایات مختلفی وارد شده است. که در آنها، روز نوروز، عاشورا، شنبه و یا جمعه، روز ظهور معرفی شده است.

البته از آن جایی که نوروز، طبق سال شمسی و عاشورا، بر اساس سال قمری محاسبه می‌شود، یکی شدن این دو روز امکان‌پذیر است و هم‌زمانی این دو روز با جمعه یا شنبه نیز ممکن است.

اما روایاتی که روز ظهور را، دو روز از هفته بیان کرده، قابل توجیه است؛ یعنی، در صورت صحیح بودن سند این روایات، احادیث روز جمعه

۲. بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۴۸.

۱. یاد مهدی، ص ۱۹۹.

به روز «ظهور» و روایات روز شنبه به روز «استقرار و تثبیت قیام حضرت و نابودی مخالفان» تفسیر می‌شود. البته روایات روز شنبه، از نظر سند مورد تامل و بررسی است؛ ولی روایات روز جمعه از این نظر ایرادی ندارد.^۱ اما آنچه مهم است، این که قیام حضرت ولی عصر (عج)، مصادف با روز شهادت سیدالشهداء علیه السلام است و این مطلب ما را به ارتباط ویژه صاحبان این دو قیام رهنمون می‌سازد.

امام محمد باقر علیه السلام فرموده است: «کافی بالقائم یوم عاشورا یوم السبت قائماً بین الرکن و المقام و بین یدیه جبرئیل ینادی: البیعة لله فیملأها عدلاً کما ملئت ظلماً و جوراً؛^۲ گویا حضرت قائم (عج) را می‌بینم که روز عاشورا، روز شنبه بین رکن و مقام ایستاده و جبرئیل پیش روی او ندا می‌کند: بیعت برای خدا است. پس زمین را پر از عدل می‌کند؛ همان گونه که پر از ظلم و جور شده بود».

امام جعفر صادق علیه السلام نیز می‌فرماید: «ان القائم صلوات الله علیه ینادی باسمه لیلة ثلاث و عشرين و یقوم یوم عاشورا یوم قتل فیہ الحسین بن علی علیه السلام؛^۳ قائم - درود خدا بر او باد - در شب بیست و سوم ماه رمضان، به نام اشریفش ندا می‌شود، و در روز عاشورا، روزی که حسین بن علی علیه السلام، در آن کشته شد، قیام خواهد کرد».

۱. چشم اندازی به حکومت مهدی (عج)، نجم الدین طوسی، ص ۶۳.
 ۲. غیبة طوسی، ص ۲۷۴؛ کشف الغمه، ج ۳، ص ۲۵۲؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۹۰.
 ۳. غیبة طوسی، ص ۲۷۴؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۹۰.

۱۱. یاد امام حسین علیه السلام نخستین کلام حضرت مهدی علیه السلام

در روایاتی چند، به مطالب و سخنان نخستین امام زمان علیه السلام اشاره شده است؛ از جمله آنها روایتی است که محدث بزرگوار شیخ علی یزدی حائری (ره) نقل کرده است. او می‌گوید: «زمانی که قائم آل محمد ظهور کند، ما بین رکن و مقام می‌ایستد و پنج ندا می‌دهد:

۱. «الا یا اهل العالم انا الامام القائم؛ آگاه باشید ای جهانیان که منم امام

قائم»؛

۲. «الا یا اهل العالم انا الصمصام المنتقم؛ آگاه باشید ای اهل عالم که منم

شمشیر انتقام گیرنده»؛

۳. «الا یا اهل العالم ان جدی الحسین قتلوه عطشاناً؛ بیدار باشید ای اهل

عالم که جد من حسین را تشنه کام کشتند»؛

۴. «الا یا اهل العالم ان جدی الحسین طرحوه عریاناً؛ بیدار باشید ای اهل

عالم که جد من حسین را عریان روی خاک افکندند»؛

۵. «الا یا اهل العالم ان جدی الحسین سحقوه عدواناً؛ آگاه باشید ای

جهانیان که جد من حسین را از روی کینه توزی پایمال کردند»^۱.

امام زمان (عج) ابتدا خود را چنین به جهانیان معرفی می‌کند: که قائم و

شمشیر انتقام منم؛ قیام نمودم تا انتقام خون جدم حسین علیه السلام - که او را تشنه

۱. الزام الناصب فی اثبات الحجة الغائب، یزدی حائری پور، ج ۲، ص ۲۸۲.

لب شهید کرده، بدن مطهرش را عریان روی خاک افکندند و پایمال کردند - بگیرم.
 آری اولین کلام حضرت مهدی (عج)، یاد امام حسین علیه السلام است که
 همواره یاد او، در دل هر انسان آزاد مرد و طالب حقی زنده است و این
 مصیبت عظمی، جز با ظهور فرزندش تسلی نمی یابد.

۱۲. حضرت مهدی (عج) تکمیل کننده سفر امام حسین علیه السلام

یکی از رابطه های دقیق بین این دو امام هما علیه السلام و قیامشان، مرکز
 حکومت آن دو است. امام حسین علیه السلام از مکه به جانب کوفه، رهسپار بود
 و شاید با رسیدن به کوفه، مانند پدر بزرگوار خود آن جا را مقر حکومت
 خویش قرار می داد؛ ولی سپاهیان یزید، راه را بر آن حضرت بستند و او در
 دوم محرم، در کربلا منزل نمود.

زمانی که خورشید تابناک مکه، ظهور کند، کوفه را به عنوان مقر
 حکومت خود بر خواهد گزید. امام محمد باقر علیه السلام می فرماید: «مهدی قیام
 می کند و به سوی کوفه می رود و منزلش را آن جا قرار می دهد».^۱

هم چنین می فرماید: «هنگامی که قائم ما قیام کند و به کوفه برود، هیچ
 مؤمنی نخواهد بود، مگر آن که در آن شهر، در کنار مهدی سکونت
 می گزیند، یا به آن شهر می رود».^۲

ابوبکر حضرمی می گوید: به امام محمد باقر یا امام صادق علیه السلام گفتم:

۱. قصص الانبیاء، راوندی، ص ۸۰؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۲۵؛ چشم انداز، ص ۱۷۰.

۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۸۵؛ غیبه طوسی، ص ۲۷۵؛ بااندکی تفاوت؛ چشم انداز، ص ۱۷۰.

کدام سرزمین پس از حرم خدا و حرم پیامبرش با فضیلت تر است؟ فرمود: «ای ابابکر! سرزمین کوفه که جایگاه پاکی است و در آن مسجد سهله قرار دارد و مسجدی که همه پیامبران در آن نماز خوانده‌اند. آن جا عدالت الهی پدیدار می‌گردد و قائم به عدل و قیام‌کنندگان پس از او از همان جا خواهند بود. آن جا، جایگاه پیامبران و جانشینان صالح آنان است»^۱.

امام صادق علیه السلام از مسجد سهله یاد کرد و فرمود: «آن خانه صاحب ما (مهدی موعود) است؛ زمانی که با خاندانش در آن جا سکونت گزینند»^۲.

از مجموع این روایات فهمیده می‌شود که شهر کوفه، پایگاه اصلی فعالیت‌ها و مرکز فرمانروایی امام زمان (عج) خواهد بود، پایگاهی که زمانی مقر حکومت امیرمؤمنان علیه السلام بود و امام حسین علیه السلام به آن سو می‌رفت.

۱۳. خون خواهی حضرت مهدی (عج) از قاتلان امام حسین علیه السلام

سالار شهیدان به فرزندش امام سجاد علیه السلام فرمود: «سوگند به خدا که خون من از جوشش باز نمی‌ایستد تا این که خداوند، مهدی را برانگیزد. او به انتقام خون من، از منافقان فاسق و کافر، هفتاد هزار نفر را می‌کشد»^۳.

هروی می‌گوید: به حضرت رضا علیه السلام عرض کردم: ای فرزند رسول خدا!

۱. کامل الزیارات، ص ۳۰؛ مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۴۱۶؛ چشم انداز، ص ۱۷۰.

۲. کافی، ج ۳، ص ۴۱۵؛ ارشاد، ص ۳۶۲؛ التهذیب، ج ۳، ص ۲۵۳؛ غیبة طوسی، ص

۲۸۳؛ وسائل الشیعه، ج ۳، ص ۵۳۲؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۱.

۳. مناقب ابن شهر آشوب، ج ۴، ص ۸۵؛ بحار الانوار، ج ۴۵، ص ۲۹۹؛ چشم انداز، ص ۱۴۸.

نظرتان درباره این سخن امام صادق علیه السلام که می فرماید: «هرگاه قائم ما قیام کند، بازماندگان قاتلان امام حسین علیه السلام به کیفر کردار پدرانشان کشته می شوند» چیست؟ حضرت رضا علیه السلام فرمود: «این سخن صحیح است».

گفتم: پس این آیه قرآن «و لا تزر وازرةٌ وزر اخرى» چه معنایی دارد؟ فرمود «آنچه خداوند می فرماید صحیح است؛ ولی بازماندگان قاتلان امام حسین علیه السلام، به کردار پدرانشان خوشحال اند و به آن افتخار می کنند و هر کس از چیزی خشنود باشد، مانند آن است که آن کار را انجام داده است. اگر مردی در مشرق کشته شود و مرد دیگری در مغرب به کشته شدن او خشنود باشد، نزد خداوند شریک گناه قاتل است. و این که قائم، فرزندان قاتلان امام حسین را هنگام ظهورش نابود می سازد، برای این است که آنان از کردار پدرانشان خشنودند.»^۱

۱۴. یاری امام حسین علیه السلام، یاری امام مهدی (عج)

یکی دیگر از جلوه های روشن ارتباط بین این دو اختر تابناک آسمان ولایت و امامت یاری نمودن امام حسین علیه السلام است که در حقیقت این یاری، نصرت امام عصر (عج) می باشد. امام حسین علیه السلام در این زمینه در شب عاشورا به اصحاب خود فرمود: «... و قد قال جدی رسول الله صلی الله علیه و آله: ولدی حسین یقتل بطف کربلا، غریباً وحیداً عطشاناً فریداً».

۱. علل الشرایع، ج ۱، ص ۲۱۹؛ عیون اخبار الرضا (ع)، ج ۱، ص ۲۷۳؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۱۳؛ اثبات الهداة، ج ۳، ص ۴۵۵؛ چشم انداز، ص ۱۵۴.

فمن نصره فقد نصرني و نصر ولده الحجة عليه السلام؛ همانا جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: فرزند من حسین عليه السلام ادر زمین کربلا، غریب و تنها، عطشان و بی کس، کشته می شود، کسی که او را یاری کند مرا یاری نموده و فرزندش مهدی عليه السلام ارا یاری نموده است...»^۱

۱۵. فرشتگان یاور امام حسین عليه السلام، یاوران مهدی (عج)

یکی از ویژگی های قیام یوسف زهراء، برخورداری از نصرت الهی به وسیله فرشتگان است. شیخ صدوق (ره) در روایت ریّان بن شیب، از حضرت امام رضا عليه السلام نقل می کند: «و لقد نزل الى الارض من الملائكة اربعة آلاف لنصره فوجدوه قد قتل فهم عند قبره شعث غبراً الى ان يقوم القائم فيكونون من انصاره و شعارهم يا لثارات الحسين؛^۲ به تحقیق چهار هزار فرشته برای نصرت و یاری حسین عليه السلام ا به زمین فرود آمدند. آنان هنگامی که نازل شدند، دیدند حسین عليه السلام اکشته شده است، از این رو، ژولیده و غبارآلود در نزد قبر آن حضرت، اقامت کردند و همچنان هستند تا این که قائم، قیام کند و آنان از یاوران و سپاه آن حضرت خواهند بود و شعارشان یا لثارات الحسين است.»

به راستی، چه ارتباطی میان این دو کوکب درخشان آسمان ولایت - که ملک و ملکوت، عرش و فرش همه از یگانگی آن دو سخن می گویند -

۱. معالی السبطين، ج ۱، ص ۲۰۸؛ رياض القدس، ج ۱، ص ۲۶۳؛ سحاب رحمت، ص ۳۴۲.

۲. امالی صدوق، مجلس ۲۷؛ بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۸۵؛ مجله جان جهان، ص ۳۵.

وجود دارد. هر کجا حسین علیه السلام است، مهدی(عج) نیز هست و هر کجا مهدی(عج) است، حسین علیه السلام نیز می باشد. ذکر و نام آن یکی، با یاد و نام دیگری قرین و عجین است. از امام زمان (عج)؛ سید الشهداء علیه السلام را می طلبند و از سید الشهداء امام زمان را.

۱۶. حضرت مهدی(عج) ویرانگر مساجد چهار گانه

امام عصر(عج) از بین برنده و محو کننده تمام آثار شرک و نفاق است؛ از این رو عاشقان هر صبح آدینه، زمزمه «این هادم ابنیه الشکر و النفاق» را سر می دهند و منتظرند تا حضرت ظهور کند و کاخ ظلم و ستم، استبداد و بناهای نفاق را نابود سازد. به همین جهت او مساجدی را که به شکرانه کشتن امام حسین علیه السلام بنا شده است، ویران خواهد کرد.

امام محمد باقر علیه السلام درباره این مساجد می فرماید: «در کوفه به دلیل شادی از کشتن، حسین علیه السلام، چهار مسجد ساخته شد: مسجد اشعث، جریر، سماک و شبت بن ربیع»^۱ ابو بصیر می گوید: امام محمد باقر علیه السلام فرمود: «هنگامی که قائم ما قیام کند، چهار مسجد را در کوفه ویران می سازد...»^۲. این مساجد اگر چه هم اکنون موجود نیست؛ ولی ممکن است بعدها

۱. بحار الانوار، ج ۴۵، ص ۱۸۹.

۲. من لایحضره الفقیه، ج ۱، ص ۵۳ و ۲۳۲؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۳۳؛ اثبات الهداة ج ۳، ص ۵۱۷، ۵۶۶؛ الشیعه و الرجعة، ج ۲، ص ۴۰۰؛ ارشاد، ص ۳۶۵؛ روضه الواعظین، ج ۲، ص ۲۴۶؛ چشم انداز، ص ۱۵۷.

گروهی از روی دشمنی با اهل بیت علیهم السلام، آنها را دوباره بسازند.^۱

همراه ادعیه و زیارات

با بررسی «ادعیه و زیارات» مربوط به سید الشهداء علیه السلام و امام عصر (عج) به ارتباط وثیق و تنگاتنگ میان این دو نور پاک پی می‌بریم؛ چرا که هر دو در ماه شعبان به دنیا آمده‌اند و در روز تولد حسین علیه السلام باید به یاد مهدی (عج)، بود و در روز تولد مهدی (عج)، باید حسین علیه السلام را یاد کرد. در دعای هر یک، باید جملاتی را زیر لب زمزمه نمود که یاد دیگری را در دل زنده می‌کند. در این قسمت، نمونه‌هایی چند از این حقیقت اشاره می‌شود:

۱. یاد حضرت مهدی (عج)، در میلاد امام حسین علیه السلام

شیعیان و شیفتگان مذهب جعفری، در روز میلاد سالار شهیدان (سوم شعبان)، یاد فرزندان آن حضرت را نیز در دل‌ها تازه‌تر می‌کنند. در توقیع مبارک حضرت امام حسن عسکری علیه السلام برای قاسم بن علاء همدانی آمده است: در روز تولد امام حسین علیه السلام این دعا را بخوان: «اللهم انی اسئلك بحق المولود فی هذا الیوم الموعود بشهادته قبل استهلاله و ولادته بکته السماء و من فیها و الارض و من علیها... المعوض من قتله ان الائمة من نسله و الشفاء فی تربته و الفوز معه فی اوبته و الأوصیاء من عترته بعد قائمهم و

۱. مهدی موعود (عج)، ص ۹۴۱؛ چشم انداز، ص ۱۵۷.

غیبه؛ خداوند! من تو را به مقام مولود این روز می خوانم. او پیش از آن که به دنیا چشم بگشاید و قبل از آن که تولد یابد، وعده و خبر شهادتش داده شد. آسمان و هر کس در آن بود و زمین و هر کس بر روی آن بود، بر او گریه کرد... او که در عوض شهادت او، ائمه از نسل او شدند و شفا در تربت او قرار داده شد، فوز و رستگاری با او، در روز رجوع و بازگشت او و بازگشت اوصیاء از خاندان او، بعد از قائم آنان و سپری شدن غیبت او می باشد».

و در لوحی که به نام مقدس فاطمه علیها السلام معروف است^۱، ارتباط محکم و راستینی بین امام حسین علیه السلام و حضرت حجت (عج) وجود دارد. این لوح به مناسبت تولد امام حسین علیه السلام توسط جبرئیل امین به رسم چشم روشنی از طرف خداوند متعال به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله هدیه شد. رسول اکرم صلی الله علیه و آله آن را مطالعه می کنند و می فرمایند: «سزاوار نیست که این چشم روشنی به شخصی غیر از فاطمه زهرا علیها السلام سپرده شود.

نکته مهم آن، زمان فرستادن (تولد امام حسین) و محتویات و مطالب آن (یاد مهدی علیه السلام) است.

وقتی به نام مقدس امام حسین علیه السلام می رسد، می فرماید: «... جعلت کلمتی التامة معه و حجتی البالغة عنده...؛ کلمه تامه و حجت بالغه خود (امام زمان)

۱. مصباح المتعبد، اليوم الثالث يوم ولد فيه الحسين علیه السلام ص ۷۵۸، مفاتیح الجنان، اعمال روز سوم شعبان، اقبال، سید علی بن طاووس ۶۸۹، شیعه و رجعت ص ۱۹۰.

۲. اصول کافی، ج ۲، ص ۴۷۱.

را با حسین و نزد او قرار دادم»^۱.

۲. یاد حسین علیه السلام، در میلاد امام زمان (عج)

یکی از شب‌های با عظمت سال، شب تولد یوسف زهرا علیها السلام است که در روایت، افضل شب‌های سال بعد از شب قدر شمرده شده، و در آن احیاء و شب زنده داری توصیه شده است.

عاشقان حضرت در آن شب، یاد حضرت اباعبدالله علیه السلام را در دل‌های خود احیاء می‌کنند و با زیارت عاشورا جان خود را صفا می‌بخشند، چرا که شب امام عصر (عج)، شب زیارتی مخصوص سالار شهیدان فرزند فاطمه زهرا علیها السلام است.

محدث بزرگوار، شیخ عباس قمی (ره) در «مفاتیح الجنان» می‌نویسد: با فضیلت‌ترین اعمال شب نیمه شعبان - که باعث آمرزش گناهان است - زیارت امام حسین علیه السلام می‌باشد. هر که می‌خواهد، روح ۱۲۴ هزار پیامبر با او مصافحه کند، امام حسین علیه السلام را زیارت کند. اقل زیارت آن حضرت آن است که به بالای بامی رود و به سمت راست و چپ نگاه کند، سپس سر به جانب آسمان بلند کند و حضرت را با این کلمات زیارت کند: «السلام علیک یا اباعبدالله، السلام علیک و رحمة الله و برکاته»^۲

در قسمت «زیارات» نیز می‌نویسد: احادیث بسیاری در فضیلت

۱. با حسین (ع) تا مهدی (عج) سید مجتبی حسینی، ص ۲۳.

۲. مصباح المتعبد، شیخ طوسی، لیلۃ النصف من شعبان، مفاتیح، اعمال شب نیمه شعبان.

زیارت امام حسین علیه السلام در نیمه شعبان وارد شده است. و بس است در این باب آنچه که به چندین سند معتبر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام و امام جعفر صادق علیه السلام وارد شده که: هر که بخواهد با او ۱۲۴ هزار پیامبر، مصافحه کنند، زیارت کند قبر ابی عبدالله الحسین علیه السلام را در نیمه شعبان. به درستی که ملائکه و ارواح پیامبران، رخصت می طلبند و به زیارت آن حضرت می آیند. پس خوشا به حال آن که مصافحه کند با ایشان، و ایشان مصافحه کنند با او. پنج پیامبر اولوالعزم (نوح، ابراهیم، موسی، عیسی علیهم السلام و محمد صلی الله علیه و آله) نیز با ایشان اند.

۳. شب قدر و یاد امام حسین علیه السلام

شب قدر، شب امام زمان علیه السلام است. و ملائکه و روح بر آن حضرت نازل شده، تقدیر امور رادر اختیار او می گذارند. پیشوایان معصوم علیهم السلام در تفسیر سوره قدر فرموده اند: فرشتگان در این شب، مقدرات یک سال را نزد ولی مطلق زمان آورده، بر او عرضه و تسلیم می کنند.^۱

در چنین شبی - که به حجت بن الحسن العسکری علیه السلام تعلق دارد - یاد جدبزرگوارش در دلها زنده می شود؛ چرا که یکی از اعمال مستحبی شب قدر، زیارت امام حسین علیه السلام است. شیخ عباس قمی (ره) می نویسد: «بدان که احادیث در فضیلت زیارت امام حسین علیه السلام در ماه مبارک رمضان - خصوصاً شب اول و نیمه و آخر آن و به خصوص شب قدر - بسیار است. از

۱. کافی، کتاب الحجة، باب فی شان انا انزلناه.

حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند، امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سوم ماه رمضان - و آن شبی است که امید است شب قدر باشد و در آن شب هر امر محکمی جدا و مقدر می شود - مصافحه کند با او روح ۱۲۴ هزار ملک و پیغمبر که همه رخصت می طلبند از خداوند در زیارت آن حضرت در این شب.

از حضرت صادق علیه السلام مروی است: چون شب قدر می شود، منادی از آسمان هفتم از بطن عرش ندا می کند که حق تعالی هر کسی را که به زیارت قبر حسین علیه السلام آمده، آمرزید.

و در روایت دیگر است که هر که شب قدر نزد قبر آن حضرت باشد و دو رکعت نماز بگذارد، نزد آن حضرت یا آنچه که میسر شود و از حق تعالی بهشت و پناه از آتش را بخواهد؛ خداوند به او بهشت و پناه از آتش را عطا فرماید. و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان و در راه زیارت بمیرد، حسابی نخواهد داشت و به او بگویند که بدون خوف و بیم داخل بهشت شو.^۱

۴. دعای ندبه و یاد امام حسین علیه السلام

یکی از دعاهای بسیار مهم و با ارزش در میان شیعه، دعای «ندبه» است که عاشقان حضرت ولی عصر (عج) هر صبح جمعه دور هم گرد آمده و با خواندن آن، با حضرتش تجدید عهد و پیمان می کنند این دعا سندی صحیح

۱. مفاتیح الجنان، بخش زیارات، زیارت امام حسین علیه السلام در شبهای قدر.

دارد و بخش عمده و چشمگیر آن، التجاء به مهدی موعود و تأسّف از غیبت و دردمندی از فراق آن بزرگوار است و بخش هایی از این دعاء، مربوط به جدّ بزرگوار امام زمان (عج) سالار شهیدان است؛ مانند: «این الحسن؟ این حسین؟ این ابناء الحسین؛ حسن علیه السلام کجا است؟ حسین علیه السلام چه شد؟ فرزندان حسین کجایند و چه شدند؟».

قسمت دیگری از این دعای شریف «این الطالب بدم المقتول بکربلا؟؛ کجاست آن طالب خون شهید کربلا؟» که از حساسیت فوق العاده‌ای برخوردار است.

ندبه کنندگان مهدی (عج)، منتظران منتقم آل محمدند تا تقاص خون به ناحق ریخته‌ی فرزند فاطمه علیها السلام را بگیرد و موجب شادی و بهجت قلب نازنین رسول خدا صلی الله علیه و آله شود.

آری صبح جمعه و دعای سوزان ندبه، در فراق امام زمان و یاد سید الشهداء علیه السلام است. و چه بسا همین یاد امام حسین علیه السلام در صدق و صفای این دعا، اثری ژرف به جای نهد.

۵. زیارت عاشورا و یاد مهدی (عج)

«زیارت عاشورا»، که از سوی امام محمد باقر علیه السلام، به شیعیان و شیفتگان تعلیم داده شده است مضامین والایی دارد.

در یکی از قسمت‌های زیارت چنین آمده است: «ان یرزقنی طلب تارک مع امام منصور من اهل بیت محمد صلی الله علیه و آله؛ همانا از خداوند می‌خواهم خون

خواهی تو را در کنار امام یاری شده از خاندان پیامبر ﷺ روزیم گرداند». زائر در این فقره، مشارکت در خون خواهی امام حسین ﷺ به وسیله امام زمان ﷺ را طلب می‌کند، چرا که مقصود از امام منصور، دوازدهمین پیشوای شیعیان حضرت ولی عصر (عج) می‌باشد و علت این که او را منصور نامیده‌اند، این است که ایشان در طلب خون جدشان یاری می‌شوند. امام محمد باقر ﷺ در شرح آیه شریفه «و من قتل مظلوماً» فرمودند: «سمی المهدی المنصور کما سمی احمد محمداً و کما سمی عیسی المسیح؛ مهدی (عج)، منصور نامیده شد، همان طوری که احمد، به محمد (ص) و عیسی به مسیح (ع) نامیده شد».^۱

محمد بن مسلم می‌گوید: شنیدم اباجعفر فرمود: «قائم ما منصور به رعب و مؤید به نصر است...»^۲

۶. روز عاشورا و یاد حضرت مهدی (عج)

جلوهای دیگر از ارتباط دو فرزند زهرا علیها السلام، روز عاشورا است، که دل عزاداران باید به عشق ولی عصر بتپد و ذکر قیام اباعبدالله، با یاد امام زمان (عج)، توأم باشد.

صالح بن عقبه از پدرش نقل می‌کند: امام محمد باقر علیه السلام فرمود: «هر کس حسین بن علی علیه السلام را در روز دهم محرم زیارت کند تا آن که نزد قبر آن حضرت گریان شود، خداوند - تبارک و تعالی - ثواب دو هزار حج و دو

۲. همان، ج ۵۲، ص ۱۹۱، ج ۲۴.

۱. بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۲۸.

هزار عمره و دو هزار جهاد به او عطا کند که ثواب آن‌ها، مثل ثواب کسی است که در خدمت رسول خدا ﷺ و ائمه طاهرين ﷺ حج و عمره و جهاد کرده باشد.

راوی می‌گوید: عرض کردم: فدایت شوم، کسی که در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد که در مثل این روز به سوی قبر آن حضرت رود، آیا برای او ثوابی است؟

امام ﷺ فرمود: هرگاه چنین باشد به سوی صحرا یا بریلندی بام خانه خود رود و به سوی حضرت اشاره کند و سلام دهد و در نفرین بر قاتلان وی جدیت نماید و بعد از آن دو رکعت نماز بخواند. این کار را در اوایل روز انجام دهد و خود بر امام حسین ﷺ بگرید و کسانی را که در خانه‌اش هستند، نیز به گریه بر آن حضرت وا دارد. و یکدیگر را به این که در شهادت امام حسین ﷺ مصیبت زده شده‌اند، تعزیت گویند. و هرگاه چنین کنند، همه آن ثواب‌ها را برای آنان ضامنم.

گفتم: یکدیگر را چگونه تعزیت بگویند؟

حضرت فرمودند بگویند: «اعظم الله اجورنا بمصابنا بالحسين ﷺ و جعلنا و اياكم من الطالبين بثاره مع وليه الامام المهدي من آل محمد عليهم السلام؛ خداوند اجر ما و شما را در مصیبت حسین ﷺ بزرگ گرداند و ما و شما را از کسانی قرار دهد که به همراه ولی امام حسین، امام مهدی (عج) از آل

محمد علیه السلام طلب خون آن حضرت کرده و به خون خواهی او برخیزیم»^۱.

۷. شعار سپاه حضرت مهدی (عج)

در شعارهای لشکر آن حضرت - که برگرفته از شعور عمیق آنان است -

به روشنی می توان یاد و خاطره امام حسین علیه السلام را مشاهده کرد.

در یکی از «زیارات جامعه» در قسمت سلام به حضرت مهدی (عج)

آمده است: «السلام علی الامام الغائب عن الابصار و الحاضر فی الامصار و

الغائب عن العیون و الحاضر فی الافکار، بقیة الاخیار، وارث ذی الفقار، الذی

یظهر فی بیت الله الحرام ذی الاستار و ینادی بشعار یا لثارات الحسین، انا

الطالب بالاوتار، انا قاصم کلّ جبار؛^۲ سلام و درود بر امامی که از دیده‌ها

پنهان است و در شهرها حاضر؛ آن که از دیده‌ها، نهان است و در دلها

حاضر؛ باقی مانده‌ی اخیار و خوبان؛ و وارث شمشیر ذوالفقار؛ آن بزرگواری

که در بیت الله الحرام - که دارای پرده‌ها است - ظاهر می شود و به شعار «یا

لثارات الحسین» ندا می کند و می فرماید: منم مطالبه کننده خون های به

ناحق ریخته؛ منم شکننده هر ستمگر جفا پیشه».

و یاران حضرت مهدی (عج) نیز به پیروی از امامشان، شعار یا لثارات

الحسین سر می دهند. محدث بزرگ مرحوم حاجی نوری (ره) از کتاب

غیبت فضل بن شاذان نقل کرده: «ان شعار اصحاب المهدی (عج) یا لثارات

۱. مصباح المتعجد، شیخ طوسی، المحرم و شرح زیارة الحسین علیه السلام، ص ۷۱۳ و ۷۱۴؛

مفاتیح الجنان، زیارت عاشورا. ۲. النجم الثاقب، ص ۴۶۹.

الحسین علیه السلام؛ به درستی که شعار یاوران مهدی (عج) یا لثارات الحسین است.^۱ امام صادق علیه السلام هم می فرماید: «شعار یاران حضرت مهدی یا لثارات الحسین (ای خونخواهان حسین علیه السلام) است.»^۲

چهار: همراه با تشرفات

۱. حضرت مهدی (عج) و گریه بر امام حسین علیه السلام

سید بحر العلوم (ره) روزی به قصد تشرّف به سامرا تنها به راه افتاد. در بین راه درباره این مسأله که «گریه بر امام حسین علیه السلام گناهان را می آمرزد» فکر می کرد. همان وقت متوجه شد که شخص عربی، سوار بر اسب به او رسید و سلام کرد. بعد در لحظه ای پرسید: جناب سید! درباره چه چیز به فکر فرو رفته ای؟ و در چه اندیشه ای؟ اگر مسأله علمی است مطرح کنید، شاید من پاسخش را بدانم. سید بحر العلوم فرمود: در این باره فکر می کنم که چطور می شود، خدای تعالی این همه ثواب به زائران و گریه کنندگان بر حضرت سیدالشهدا علیه السلام می دهد؛ مثلاً در هر قدمی که در راه زیارت بر می دارد، ثواب یک حج و یک عمره در نامه عملش نوشته می شود و برای یک قطره اشکی تمام گناهان صغیره و کبیره اش آمرزیده می شود؟ آن سوار عرب فرمود: تعجب نکن! من برای شما مثالی می آورم تا

۱. همان.

۲. مستدرک الوسائل ج ۱۱، ص ۱۴ ب ۴۷، ج ۷: (فضیل بن یسار عن ابی عبد الله علیه السلام قال: «وهم من خشية الله مشفقون، يدعون بالشهادة و يتمنون ان يقتلوا في سبيل الله، شعارهم يا لثارات الحسين علیه السلام اذا ساروا يسير الرعب امامهم مسيرة شهر».

مشکل حل شود.

سلطانی به همراه درباریان خود به شکار می‌رفت. در شکارگاه از همراهیانش دور افتاد و به سختی فوق العاده‌ای افتاد و بسیار گرسنه شد. خیمه‌ای را دید و وارد آن جا شد. در آن سیاه چادر، پیرزنی را با پسرش دید. آنان در گوشه خیمه بز شیرده‌ای داشتند، و از راه مصرف شیر این بز، زندگی خود را می‌گذراندند. وقتی سلطان وارد شد، او را نشناختند؛ ولی برای پذیرایی از مهمان، آن بز را سر بریده و کباب کردند؛ زیرا چیز دیگری برای پذیرایی نداشتند. سلطان شب را همان جا خوابید و روز بعد، از ایشان جدا شد و خود را به درباریان رسانید و جریان را برای اطرافیان نقل کرد.

در نهایت از ایشان سؤال کرد: اگر بخواهم پاداش مهمان نوازی پیرزن و فرزندش را داده باشم، چه عملی باید انجام بدهم؟ یکی از حاضران گفت: به او صد گوسفند بدهید. و دیگری که از وزیران بود، گفت: صد گوسفند و صد اشرفی بدهید. یکی دیگر گفت: فلان مزرعه را به ایشان بدهید.

سلطان گفت: هر چه بدهم کم است؛ زیرا اگر سلطنت و تاج و تخت را هم بدهم، آن وقت مقابله به مثل کرده‌ام؛ چون آنان هر چه را که داشتند به من دادند. من هم باید هر چه را که دارم، به ایشان بدهم تا مقابله به مثل شود.

بعد سوار عرب پرسید فرمود: حالا جناب بحر العلوم، حضرت سیدالشهدا علیه السلام، هر چه از مال و منال، اهل و عیال، پسر و برادر، دختر و خواهر و سر و پیکر داشت، همه را در راه خدا داد، پس اگر خداوند به

زائران و گریه کنندگان، آن همه اجر و ثواب بدهد، نباید تعجب کرد؛ چون خدا - که خدائیش را نمی‌تواند به سیدالشهدا علیه السلام بدهد - پس هر کاری که می‌تواند، انجام می‌دهد؛ یعنی، با صرف نظر از مقامات عالی خودش، به زائران و گریه کنندگان آن حضرت، درجاتی عنایت می‌کند. در عین حال اینها را جزای کامل برای فداکاری آن حضرت نمی‌داند.

چون شخص عرب این مطالب را فرمود، از نظر سید بحر العلوم غایب شد.^۱

۲. حضرت مهدی(عج) و عزاداری امام حسین علیه السلام

یکی از ویژگی‌های بارز و از خصایص برجسته علامه بحر العلوم (ره)، ارادت و صف‌ناپذیر و شور و عشق خالصانه او به سالار شهیدان و ارج نهادن به سوگواری برای آن حضرت و بزرگداشت روزهای جاودانه تاسوعا و عاشورا بود. در این رابطه، علامه بحر العلوم، حضرت ولی عصر(عج) را نیز در صف عزاداران می‌بیند که قضیه از این قرار است:

روز عاشورایی بود و موج سوگواران از هر سو، به سوی کربلا در حرکت بود. علامه بحر العلوم(ره) نیز به همراه گروهی از طلاب، به استقبال عزاداران و سینه زنان حرکت کردند. در فاصله نه چندان دوری از کربلا، محلی به نام «طُویرج» هست که دسته سینه زنی آنان و سبک سوگواریشان مشهور بود.

هنگامی که علامه و همراهانش به آنان رسیدند. ناگهان علامه با آن

۱. العبقری الحسان، ج ۱، ص ۱۱۹، س ۱۱.

کهولت سن و موقعیت اجتماعی و علمی، لباس خویش را به کناری نهاده، و سینه خویش را گشود و در صف سینه زنان، با شوری و صف ناپذیر به سینه زدن پرداخت.

علما و طلاب که همراه او جهت استقبال سوگواران و دسته‌های عزاداری آمده بودند، هر چه تلاش کردند تا مانع کار او شوند و از شور و احساسات گرم و عارفانه او بکاهند، نه تنها موفق نشدند؛ بلکه گروهی از آنان، چنان تحت تاثیر او قرار گرفتند که به او پیوستند و گروهی دیگر نیز برای حفظ او - که مبادا بر اثر موج جمعیت زیر دست و پا بیفتد و دچار ناراحتی و صدمه شود - به مراقبت از او پرداختند.

سرانجام مراسم پرشور سوگواری و سینه زنی پایان یافت و آن سید بزرگوار، لباس خود را پوشیده، به خانه بازگشت. یکی از خواص، از او پرسید: چه رویدادی پیش آمد که شما چنان دچار احساسات پاک و خالصانه شدید که آن گونه سر از پا نشناخته، لباس از تن در آوردید و به سینه زنان پیوستید؟

آن مرحوم در پاسخ گفت: حقیقت آن است که با رسیدن به دسته سوگواران و سینه زنان، به ناگاه چشمم به محبوب دل‌ها، کعبه مقصود و قبله موعود، امام عصر علیه السلام افتاد و دیدم آن گرامی مرد عصرها و نسل‌ها، با سر و پای برهنه در میان انبوه سینه زنان، در سوگ پدر و الایش حسین علیه السلام با چشمانی اشک‌بار به سر و سینه می‌زند. به همین جهت آن منظره مرا به حالی انداخت که قرارم از کف رفت و سر از پا نشناخته، وارد صف

سوگواران و سینه زنان شدم و در برابر کعبه مقصود و قبله موعود، به سوگواری پرداختم.^۱

۳. حضرت مهدی (عج) و زیارت امام حسین علیه السلام

حاج علی بغدادی می‌گوید: [در تشریف خود] به حضرت صاحب الامر علیه السلام عرض کردم: ای سرور ما! مسأله‌ای دارم؟ فرمود: بپرس. گفتم: روضه خوان‌های امام حسین علیه السلام، می‌خوانند که سلیمان اعمش، نزد شخصی آمد و از زیارت حضرت سیدالشهدا علیه السلام پرسید، آن شخص گفت: بدعت است. شب آن شخص در عالم رؤیا، هودجی را میان زمین و آسمان دید، سؤال کرد: در آن هودج کیست؟ گفتند: فاطمه زهرا و خدیجه کبری علیهما السلام. گفت: به کجا می‌روند؟ گفتند: امشب (شب جمعه)، برای زیارت امام حسین علیه السلام می‌روند. همچنین دید رقعه‌هایی از هودج می‌ریزد و در آنها نوشته است: «امان من النار؛ لزوار الحسين في ليلة الجمعة امان من النار يوم القيامة؛ این برگ امانی است در روز قیامت برای زوار امام حسین علیه السلام در شب‌های جمعه». آیا این حدیث، صحیح است؟ فرمودند: آری! راست و درست است.

۱. دیدار یار، علی کرمی ج ۲، ص ۲۰۰. هر چند مرحوم نهاوندی این گفت و گور را از تشرفات مرحوم بحر العلوم (ره) به محضر امام زمان (عج) دانسته است؛ ولی مرحوم دربندی (متوفای ۱۲۸۵ هـ ق) در اسرار الشهادات تصریح کرده که این گفت و گو بین مرحوم بحر العلوم و شاگرد زاهد و عارفش شیخ حسین نجف انجام گرفته است. (اسرار الشهادات، ج ۳، ص ۴۶، قم، انتشارات ذوی القربی، ۱۴۲۰ هـ ق)

گفتم: سیدنا! صحیح است که می‌گویند: هر کس امام حسین علیه السلام را در شب جمعه زیارت کند، این زیارت برگ امان از آتش است؟ فرمود: آری والله؛ و اشک از چشمانش جاری شد و گریست...^۱

۴ حضرت مهدی (عج)، در سوگ امام حسین علیه السلام

شیخ جلیل حاج ملا سلطان علی روضه خوان تبریزی - که از جمله عبّاد و زهاد بود - نقل می‌کند.

در عالم رؤیا به حضور حضرت بقیة الله - ارواحنا فداه - مشرف شده، خدمت ایشان عرض کردم: مولای من! آنچه در زیارت ناحیه مقدسه ذکر شده که می‌فرماید: «فَلَا تُدَبِّتُكَ صَبَاحاً وَ مَسَاءً وَ لَا يَكْفِيَنَّ عَلَيْكَ بَدَلِ الدَّمُوعِ دُمّاً»^۲ صحیح است؟ فرمود: بلی صحیح است.

عرض کردم: آن مصیبتی که در آن به جای اشک خون گریه می‌کنید، کدام است؟ آیا مصیبت حضرت علی اکبر است؟ فرمود: نه، اگر علی اکبر زنده بود، در این مصیبت او هم خون گریه می‌کرد.

گفتم: آیا مصیبت حضرت عباس است؟ فرمود: نه، اگر عباس در حیات بود، او هم در این مصیبت خون گریه می‌کرد.

عرض کردم: لابد مصیبت حضرت سیدالشهداء^۷ است. فرمودند: نه، اگر حضرت سیدالشهداء^۷ هم در حیات بود، در این مصیبت خون گریه می‌کرد.

۱. العبقری الحسان ج ۲، ص ۱۱۴؛ النجم الثاقب، ص ۴۸۴؛ مفاتیح، ص ۷۹۸؛ عنایات

حضرت مهدی موعود (عج)، ص ۷۷، عنایات حضرت مهدی (عج) به علما و طلاب، ص ۱۰۱.

۲. بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۲۳۸.

عرض کردم: پس این کدام مصیبت است که من نمی دانم؟ فرمودند: آن مصیبت، مصیبت اسیری زینب است.^۱

۵. عنایت حضرت مهدی (عج) به مجالس ذکر امام حسین علیه السلام

از آن جایی که امام زمان علیه السلام صاحب عزای واقعی است، بدون تردید به مجالسی که برای جد بزرگوارش علیه السلام برگزار می شود، عنایت و توجه ویژه ای دارد.

خطیب بزرگ شیعه، مرحوم شیخ عبدالزهراء کعبی (ره) می گوید: یک روز بعد از ظهر وارد صحن مطهر امام حسین علیه السلام شدم، شخصی در مقابل یکی از حجره های صحن شریف - که کتاب های مذهبی می فروخت و ما با من سابقه آشنایی داشت. مرا دید و گفت: کتاب کوچکی دارم که به نظرم برای شما خوب باشد و در آن اشعاری بسیار زیبا دارد. قیمت آن هم این است که یک بار آن را برایم بخوانی.

کتاب را گرفتم. خیلی کتاب مفید و سودمندی بود؛ زیرا اشعار قصیده ابن عَرْنَدَس حلی - که مدت ها دنبال آن می گشتم - در آن بود. در یکی از رواق ها نشسته، به خواندن آن اشعار برای کتاب فروش مشغول شدم و هر دو اشک می ریختیم که ناگهان سیدی از بزرگان عرب را دیدم که در برابرم ایستاده به اشعارم گوش می دهد و گریه می کند.

چون به این بیت رسیدم:

۱. العبقری الحسان، ج ۱، ص ۹۸، س ۷.

ایقتل ظمَّاناً حسین بکربلا و فی کل عضوٍ من انامله بحرٌ
گریه آن بزرگوار شدید شد. رو به ضریح امام حسین علیه السلام کرد؛ این بیت
را تکرار می نمود و همچون زن جوان مرده می گریست. همین که اشعار را
به پایان رساندم، دیگر آن بزرگوار را ندیدم. برای دیدن ایشان، از صحن
خارج شدم تا شاید او را بیابم؛ ولی ایشان را ندیدم. به هر کجا رو نمودم،
اثری نیافتم؛ گویا از برابر چشمم غایب شده است. به یقین دانستم که
حضرت حجت و امام منتظر علیهما السلام بوده است.^۱

علامة امینی (ره) در الغدیر^۲ می گوید: در میان اصحاب ما مشهور است
که در هر مجلسی قصیده ابن عرندس خوانده شود، موجب تشریف فرمایی
حضرت بقیة الله - روحی له الفداه - به آن مجلس می شود. ما برای تیمن و
تبرک چند بیت این قصیده را ذکر می نماییم.

ایقتل ظمَّاناً حسین بکربلا و فی کل عضوٍ من انامله بحر
و والده الساقی علی الخوض فی غدٍ و فاطمه ماء الفرات لها مهر
فوالهف نفسی للحسین و ما جنی علیه غداة الطف فی حربه الشمر

۶. سفارش حضرت مهدی(عج) به زیارت عاشورا

محدث نوری (ره) حکایت سید رشتی را چنین نقل می کند که حضرت
به سید دستور خواندن نافله (خصوصاً نافله شب)، زیارت جامعه و

۱. شیفتگان حضرت مهدی(عج)، ج ۳، ص ۱۷۲؛ ملاقات با امام عصر، ص ۳۱۵؛ عنایات

حضرت مهدی(عج) به علما و طلاب، ص ۳۹۷؛ کلمة المختار، ج ۱، ص ۴۴۰.

۲. الغدیر، ج ۷، ص ۱۴.

زیارت عاشورا را می‌دهد و بعد از آن می‌فرماید: شما چرا نافله نمی‌خوانید؟ نافله نافله، شما چرا عاشورا نمی‌خوانید؟ عاشورا، عاشورا، عاشورا! و بعد فرمود: شما چرا جامعه نمی‌خوانید؟ جامعه، جامعه، جامعه!^۱

«خاتمه»

دولت حضرت مهدی (عج) و رجعت امام حسین علیه السلام

«رجعت» مسأله‌ای است که در زمان ظهور نمود پیدا می‌کند و حضرت ولی عصر علیه السلام صاحب رجعت است. اولین امامی که در دولت کریمه رجعت می‌کند، امام حسین علیه السلام است و بعد از امام زمان، حضرت سید الشهداء علیه السلام، حاکم و امام حکومت می‌باشد.

۱. رجعت امام حسین علیه السلام

بعد از حضرت حجت علیه السلام اولین شخصی که رجعت می‌کند و بر سراسر گیتی حکومت می‌کند، امام حسین علیه السلام است و در این قسمت به پاره‌ای از روایات در این باره، اشاره می‌شود:

۱. امام صادق علیه السلام فرمود: «اولین کسی که زمین بر رویش شکافته می‌شود و به دنیا بر می‌گردد، حسین بن علی است».^۲

۱. النجم الثاقب، ص ۶۰، مفاتیح الجنان بعد از زیارت جامعه.

۲. بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۳۹؛ الزام الناصب، ج ۲، ص ۳۶۰؛ تفسیر برهان، ج ۲، ص

آن حضرت هم چنین فرمود: اولین کسانی که به دنیا بر می‌گردند، حسین بن علی علیه السلام و یارانش و یزید بن معاویه و یارانش هستند که همه آنها را از اول تا آخر می‌کشد». سپس امام صادق علیه السلام این آیه شریفه را تلاوت فرمود: «ثم رددنا لكم الكفرة عليهم و امددناكم باموال و بنين و جعلناكم اكثر نفيراً؛^۱ پس شما را بار دیگر بر آنها مسلط کنیم و با مال و فرزندان یاری رسانیم و تعدادتان را افزون‌تر کنیم».^۲

و امام محمد باقر علیه السلام می‌فرمایند: امام حسین علیه السلام شب عاشورا به اصحابش فرمود: «... فابشروا بالجنة، فوالله انما نمكث ماشاء الله تعالى بعد ما يجرى علينا، ثم يخرجنا الله و اياكم حين يظهر قائمنا فينتقم من الظالمين، و انا و انتم نشاهدكم في السلاسل و الاغلال و انواع العذاب و النكال...؛ بشارت باد شما را به بهشت، به خدا قسم که بعد از آنچه بر ما جاری شود، مکث خواهیم کرد آن قدر که خدای تعالی خواسته باشد، پس بیرون می‌آورد ما و شما را در آن هنگامی که قائم ما ظاهر شود، پس انتقام خواهد کشید از ظالمان، و ما و شما مشاهده خواهیم کرد ایشان را در سلاسل و اغلال و گرفتار به انواع عذاب و نکال...»^۳

و امام حسین علیه السلام در روز عاشورا، دوباره از «رجعت» خود سخن گفته،

۱. سوره اسراء، آیه ۶. ۲. ۴۰۸؛ ایفاظ، ص ۳۶۰.

۲. بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۷۶؛ تفسیر صافی، ج ۳، ۱۷۹؛ تفسیر عیاشی، ج ۲، ص ۲۸۲؛

نور الثقلین ج ۳، ص ۱۴۰؛ تفسیر برهان، ج ۲، ص ۴۰۸.

۳. گزیده کفایة المهتدی، ص ۱۰۵ و ۱۰۶، ح ۱۹.

می فرماید: «من اولین کسی خواهم بود که زمین شکافته می شود و رجعت می کنم».^۱

و در زیارت حضرت ابوالفضل علیه السلام می خوانیم: «جئتک یا بن امیر المؤمنین و اهداً الیکم و قلبی مسلم لکم... فمعکم معکم لامع عدوکم انی بکم و بایابکم من المؤمنین و بمن خالفکم و قتلکم من الکافرین؛ ای پسر امیر مؤمنان! من به محضر شما شرفیاب شدم؛ در حالی که دلم تسلیم شما و یاریم آماده برای شما است... من با شمایم، با شمایم، نه با دشمنان شما. من نسبت به شما و بازگشت شما از ایمان آورندگان و نسبت به آنان که شما را کشتند، از کافرانم».^۲

۲. امام حسین علیه السلام در سوگ حضرت مهدی (عج)

بر اساس روایاتی که درباره رجعت وارد شده، امام حسین علیه السلام در اواخر حکومت ولی عصر، با اصحاب باوفایش رجعت می کند و برای همه مردمان معرفی می شود، تا کسی در مورد آن حضرت دچار تردید نگردد. هنگامی که همه مردم او را شناختند، اجل حضرت بقیة الله فرا رسیده، چشم از جهان فرو می بندد. آن گاه امام حسین علیه السلام متصدی و متولی امر غسل، کفن، حنوط و دفن ایشان می گردد.

امام صادق علیه السلام درباره آیه شریفه «ثم رددنا لکم الكرة علیهم»^۳

۱. بحار الانوار ج ۵۳، ص ۶۲؛ ایقاظ، ص ۳۵۲؛ فوز اکبر، ص ۳۶.

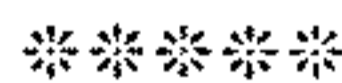
۲. بحار الانوار، ۲۲، ص ۱۷۳؛ شیعه و رجعت، ص ۲۱۷ و ۲۱۸.

۳. سوره اسراء، آیه ۶.

می فرماید: «مقصود زنده شدن دوباره امام حسین علیه السلام و هفتاد تن از اصحابش در عصر امام زمان است؛ در حالی که کلاه خودهایی طلایی بر سر دارند و به مردم، رجعت و زنده شدن دوباره حضرت حسین علیه السلام را اطلاع می دهند تا مؤمنان به شک و شبهه نیفتند». این در حالی است که حضرت حجت در میان مردم است؛ چون معرفت و ایمان به حضرتش در دل های مردم استقرار یافت، مرگ او فرا می رسد. پس امام حسین علیه السلام متولی غسل، کفن، حنوط و دفن ایشان می شود و هرگز غیر از وصی، وصی را تجهیز و خاک سپاری نمی کند.^۱

امام صادق علیه السلام می فرماید: «حسین علیه السلام با اصحابش می آیند و هفتاد پیامبر آنان را همراهی می کنند؛ چنان که همراه موسی علیه السلام هفتاد نفر فرستاده شدند. آن گاه حضرت قائم علیه السلام انگشتر را به وی می سپارد و امام حسین علیه السلام غسل و کفن، حنوط و دفن حضرت قائم را بر عهده می گیرد.^۲

«اللهم بحق الحسين اشفِ صدر الحسين بظهور الحجة»

۱. کافی ج ۸، ص ۲۰۶؛ تأویل الآيات الظاهرة، ج ۱، ص ۲۷۸ و ج ۲، ص ۷۶۲؛ مختصر البصائر ص ۴۸؛ تفسیر برهان ج ۲، ص ۴۰۱، بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۳ و ص ۵۱ ص ۵۶؛ تفسیر عیاشی، ج ۲، ص ۲۸۱؛ نور الثقلین ج ۳، ص ۱۳۸؛ المحجة ص ۱۲۱؛ الايقاظ ص ۳۰۹. ۲. ايقاظ، ص ۳۶۸.

لیست کتب انتشارات بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (ع)

۱. امام مهدی (ع) و آینده زندگی / گردآوری: مهدی حکیمی / ۶۴ ص رقی / چاپ اول / ۲۰۰۰ ریال
 ۲. انتظار در اندیشه‌ها / بنیاد فرهنگی مهدی موعود (ع) / ۷۲ صفحه رقی / چاپ اول / ۲۰۰۰ ریال
 ۳. حضرت مهدی در سنت نبوی / بنیاد فرهنگی مهدی موعود (ع) / ۷۲ ص رقی / چاپ دوم / ۲۰۰۰ ریال
 ۴. سفر به ایرانشهر / سید احمد زرهانی / ۴۰ ص رقی / چاپ اول / ۱۲۰۰ ریال
 ۵. خورشید تابان / شاعران برگزیده / ۲۰۰ ص رقی / چاپ اول / ۷۰۰۰ ریال
 ۶. جوانان یاوران مهدی / محمد باقر پورامینی / ۴۸ ص / پالتویی / چاپ اول / ۲۰۰۰ ریال
 ۷. زنان در حکومت امام زمان / محمد جواد طبسی / ۳۶ ص پالتویی / چاپ اول / ۱۵۰۰ ریال
 ۸. کجایی ای فرزند احمد / دعای ندبه / ترجمه سید مهدی شجاعی / ۴۸ ص جیبی / چاپ اول / ۲۰۰۰ ریال
 ۹. کجایی ای فرزند احمد / دعای ندبه / ترجمه سید مهدی شجاعی / ۳۲ ص نصف جیبی / چاپ اول / ۱۵۰۰ ریال
 ۱۰. امام مهدی (ع) در حدیث ثقلین / جمعی از نویسندگان / ۱۶۰ ص رقی / چاپ اول / ۶۰۰۰ ریال
 ۱۱. حکومت جهانی امام عصر (ع) / محمد تقی فلسفی / ۹۶ ص رقی / چاپ اول / ۳۰۰۰ ریال
 ۱۲. قصه زیبای من / صادقی نشاط / ۲۴ ص خشتی / چاپ اول / ۳۰۰۰ ریال
 ۱۳. مهدی در قرآن / عابدین زاده / ۶۳ ص پالتویی / چاپ اول / ۲۰۰۰ ریال
 ۱۴. زیارت آفتاب / رضا رسولی / ۷۱ ص رقی / چاپ اول / ۲۵۰۰ ریال
 ۱۵. نگاهی دوباره به انتظار / مجید حیدری نیک / ۱۰۴ ص رقی / چاپ اول / ۴۰۰۰ ریال
 ۱۶. اعمال شعبانیه / محمدرضا فوادیان / ۱۲۰ ص پالتویی / چاپ اول / ۳۰۰۰ ریال
 ۱۷. از حسین تا مهدی / محمدرضا فوادیان / ۵۲ ص رقی / چاپ اول / ۲۰۰۰ ریال
 ۱۸. منتظران موعود / دبیرخانه انتظار موعود / ۸۹ ص رقی / چاپ اول / ۴۰۰۰ ریال
 ۱۹. کودتای دل / سید جمال حسیدی / ۵۶ ص جیبی / چاپ اول / ۲۵۰۰ ریال
 ۲۰. تورا من چشم در راهم / سیده مهرانگیز اشرف پور / ۴۸ ص رقی / چاپ اول / ۲۰۰۰ ریال
 ۲۱. ره تپه / مرکز تخصصی مهدویت / ۲۸۸ ص رقی / چاپ اول / ۸۰۰۰ ریال
- جهت دریافت کتب فوق با واریز وجه به حساب جاری ۶۰۰۲۲ عهده بانک رفاه کارگران شعبه ملک کد ۱۵۰ به نام بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (ع)، فیش واریزی را به همراه فرم ذیل به آدرس: تهران صندوق پستی ۳۵۵-۱۵۶۵۵ ارسال فرمایید تا کتب درخواستی به آدرس شما پست شود.

✂

کد کتب انتخابی:

شماره فیش واریزی:

نام و نام خانوادگی:

آدرس: استان:

شهرستان:

کد پستی:

تلفن: